

Sag C-562/20**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

28. oktober 2020

Forelæggende ret:

Administratīvā rajona tiesa (Letland)

Afgørelse af:

12. oktober 2020

Sagsøger:

SIA Rodl & Partner

Sagsøgt:

Valsts ieņēmumu dienests (Letland)

Hovedsagens genstand

Påstand i) om annullation af den af den statslige skatteforvaltning (herefter »sagsøgte«) truffne afgørelse, hvorved sagsøgeren blev pålagt en sanktion for at have foretaget en forkert risikovurdering med hensyn til sine kunder i henhold til Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likums (lov om forebyggelse af hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme og nuklear spredning), og ii) om, at sagsøgte pålægges at fjerne de offentliggjorte oplysninger om iværksættelsen af den pågældende sanktion fra sit websted.

Genstand og retsgrundlag for forelæggelsen

Den forelæggende ret anmoder i henhold til artikel 267 TEUF om en fortolkning af artikel 18 i direktiv 2015/849 og af direktivets bilag III, punkt 3, litra b), artikel 13, stk. 1, litra c) og d), artikel 14, stk. 5, og artikel 60, stk. 1 og 2, med henblik på at få belyst, i hvilke tilfælde der skal gennemføres skærpede kundekendskabsprocedurer, hvordan oplysninger om kundens virksomhed skal

indhentes, og hvordan oplysningerne om de sanktioner, der pålægges de forpligtede enheder, skal offentliggøres.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 18, stk. 1 og 3, i direktiv 2015/849, sammenholdt med direktivets bilag III, punkt 3, litra b), fortolkes således, at disse bestemmelser i) automatisk kræver, at leverandøren af eksterne bogføringsydelser gennemfører skærpede kundekendskabsprocedurer som følge af, at kunden er en ikke-statslig organisation, og at den person, som er bemyndiget og ansat af kunden, er statsborger i et tredjeland med høj korruptionsrisiko, i dette tilfælde Den Russiske Føderation, med opholdstilladelse i Letland, og ii) automatisk kræver, at den pågældende kunde tillægges en højere risikograd?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, kan den nævnte fortolkning af artikel 18, stk. 1 og 3, i direktiv 2015/849 da anses for forholdsmæssig og dermed i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, første afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union?
- 3) Skal artikel 18 i direktiv 2015/849, sammenholdt med direktivets bilag III, punkt 3, litra b), fortolkes således, at bestemmelsen indfører en automatisk forpligtelse til at gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer i alle de tilfælde, hvor en af kundens handelspartnere, men ikke kunden selv, på en eller anden måde har tilknytning til et tredjeland med høj korruptionsrisiko, i dette tilfælde Den Russiske Føderation?
- 4) Skal artikel 13, stk. 1, litra c) og d), i direktiv 2015/849 fortolkes således, at det i disse litraer bestemmes, at den forpligtede enhed ved sin gennemførelse af skærpede kundekendskabsprocedurer skal anmode kunden om en kopi af den kontrakt, der er indgået mellem kunden og en tredjemand, og at det således anses for utilstrækkeligt at foretage en undersøgelse af den pågældende kontrakt *in situ*?
- 5) Skal artikel 14, stk. 5, i direktiv 2015/849 fortolkes således, at den forpligtede enhed skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer i forbindelse med de eksisterende erhvervskunder, også selv om det ikke er muligt at konstatere væsentlige ændringer i kundens forhold, og den af medlemsstaternes kompetente myndighed fastsatte frist til at træffe nye overvågningsforanstaltninger ikke er udløbet, og er denne forpligtelse alene gældende i forbindelse med kunder, som er blevet tillagt høj risiko?
- 6) Skal artikel 60, stk. 1 og 2, i direktiv 2015/849 fortolkes således, at den kompetente myndighed, i forbindelse med offentliggørelsen af oplysninger om en endelig afgørelse, hvorved der pålægges en administrativ sanktion eller foranstaltning som følge af en overtrædelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører det pågældende direktiv, har pligt til at

sikre, at de offentliggjorte oplysninger er nøjagtigt overensstemmende med de oplysninger, der fremgår af afgørelsen?

EU-retlige bestemmelser

Artikel 5, stk. 4, første afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF: artikel 13, stk. 1, litra c) og d), artikel 14, stk. 1 og 5, artikel 18, artikel 60, stk. 1 og 2, og bilag III.

Anførte nationale retsfor skrifter

Lov om forebyggelse af hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme og nuklear spredning: artikel 6, stk. 1, 1¹ og 1², artikel 7, stk. 1, nr. 5), 7) og 11), artikel 8, stk. 2, artikel 11, stk. 1, nr. 1) og 2), artikel 11¹, stk. 1 og stk. 3, nr. 2), litra a), b) og c), artikel 20, stk. 1 og 2, artikel 22, stk. 2, nr. 5), og artikel 46, stk. 1² og 1³.

Domstolens praksis

Domstolens dom af 25. april 2013, Asociația Accept, C-81/12, EU:C:2013:275, præmis 71.

Domstolens dom af 10. marts 2016, Safe Interenvíos, C-235/14, EU:C:2016:154, præmis 77, 87 og 107.

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne

- 1 Sagsøgeren er et erhvervsdrivende selskab, som er registreret i Republikken Letland, og som beskæftiger sig med bogføring, bogholderi, revision og skatterådgivning. I henhold til artikel 3, stk. 1, nr. 3), i lov om forebyggelse af hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme og nuklear spredning (herefter »forebyggelsesloven«) er sagsøgeren underlagt denne lov.
- 2 Fra den 3. april til den 6. juni 2019 gennemførte sagsøgtets personale en hvidvaskningsundersøgelse af sagsøgeren, på baggrund af hvilken der blev udarbejdet en indledende kontrolrapport den 3. april 2019 (efterfulgt af en opfølgende rapport den 6. juni 2019).

- 3 Det fremgik af den indledende kontrolrapport, at sagsøgerens interne kontrolsystem udviste adskillige mangler, og at sagsøgeren ikke havde foretaget og dokumenteret en vurdering af risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med sin økonomiske virksomhed, i overensstemmelse med forebyggelseslovens artikel 6, stk. 1, og navnlig at der i sagen forelå en uenighed med hensyn til risikovurderingen af bestemte af sagsøgerens kunder: en konkret fond (herefter »fonden«) og et konkret erhvervsdrivende selskab (herefter »det erhvervsdrivende selskab«).
- 4 Den nævnte fond er stiftet i Republikken Letland og har som formål at udbrede og fremme IT-sektoren på uddannelsesområdet.
- 5 Fonden blev kunde hos sagsøgeren den 25. oktober 2016. Kundens identifikationsdokument blev underskrevet den 7. marts 2017 af en af fonden bemyndiget fysisk person (statsborger i Den Russiske Føderation), som samtidig leder fonden (som lønmodtager). Det lettiske samfund i sin helhed er angivet som fondens reelle ejer (hvilket er i strid med den gældende lovgivning).
- 6 Sagsøgeren vurderede kundens risiko som værende lav. Sagsøgte har anført, at de primære risici for finansiering af terrorisme ifølge oplysninger fra Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienests (tjenesten for forebyggelse af hvidvaskning af penge) skulle findes i den mulige anvendelse af ngo'er og erhvervslivet til finansiering af terrorisme, og at international praksis samt erfaringen fra de retshåndhævende myndigheder i flere forskellige lande har vist, at ngo'er er særligt sårbare og kan blive misbrugt til finansiering af terrorisme. Eftersom sagsøgeren er omfattet af forebyggelsesloven, har virksomheden således efter sagsøgtes opfattelse pligt til at foretage en grundig undersøgelse af kunden, såfremt der foreligger en forøget risiko i betragtning af, at sagsøgerens kunde har tilknytning til Den Russiske Føderation (tredjeland med høj korruptionsrisiko).
- 7 Det erhvervsdrivende selskab er ligeledes stiftet i Republikken Letland og beskæftiger sig med PR-virksomhed og kommunikation.
- 8 Det erhvervsdrivende selskab blev kunde hos sagsøgeren den 28. december 2017. Det erhvervsdrivende selskabs eneste deltager og eneste reelle ejer er en lettisk statsborger.
- 9 Sagsøgeren vurderede det erhvervsdrivende selskabs risiko som værende lav. Ved gennemgangen af det erhvervsdrivende selskabs kontoudskrifter konstaterede sagsøgte, at selskabet modtog månedlige overførsler på 25 000 EUR fra den schweiziske virksomhed Nord Stream 2 AG, som er datterselskab til den russiske virksomhed Gazprom (Gazprom ejer 51% af selskabskapitalen). Det fremgår af de udstedte fakturaer, at disse blev udstedt i henhold til den kontrakt, der var blevet indgået den 1. januar 2018 mellem det erhvervsdrivende selskab og Nord Stream 2 AG. Sagsøgte anmodede sagsøgeren om at fremvise en kopi af den pågældende kontrakt, men sagsøgeren fremlagde ikke en sådan kopi, men anførte, at den havde undersøgt den originale kontrakt *in situ* i kundens lokaler. Sagsøgte

konkluderede på baggrund af ovenstående, at sagsøgeren, i forbindelse med sin overvågning af forretningsforbindelsen, ikke havde været særlig opmærksom på de transaktioner, der havde fundet sted mellem dens kunde (det erhvervsdrivende selskab) og Nord Stream 2 AG, som er en virksomhed, der tilhører en enhed, der er etableret i et tredjeland med høj korruptionsrisiko.

- 10 På tidspunktet for udarbejdelsen af den opfølgende kontrolrapport (den 6. juni 2019) var manglerne ved det interne kontrolsystem blevet afhjulpet, hvorfor der ikke blev konstateret overtrædelser.
- 11 Ved afgørelse af 11. juli 2019 truffet af direktøren for sagsøgt hvidvaskningsafdeling blev det besluttet at pålægge sagsøgeren en bødestraf på 3 000 EUR for den manglende opfyldelse af kravene i forebyggelsesloven, der var blevet konstateret under kontrollen.
- 12 På baggrund af denne afgørelse offentliggjorde sagsøgte den 11. august 2019 oplysninger på sit websted vedrørende de overtrædelser af kravene i forebyggelsesloven, som sagsøgeren angiveligt havde begået.
- 13 Den nævnte afgørelse af 11. juli 2019 blev anfægtet af sagsøgeren, men blev opretholdt ved afgørelse af 13. november 2019 truffet af sagsøgtes generaldirektør (herefter »den anfægtede afgørelse«).
- 14 Sagsøgeren har den 13. december 2019 nedlagt påstand ved den forelæggende ret om annullation af den anfægtede afgørelse og om, at sagsøgte tilpligtes at fjerne de på dens websted offentliggjorte oplysninger vedrørende de sanktioner, som sagsøgeren er blevet pålagt i kraft af, at den er underlagt forebyggelsesloven.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 15 De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter, er indeholdt i den forelæggende rets begrundelse.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

Pligt til at gennemføre skærpede kundekendingsprocedurer, selv om kundens form, opbygning og virksomhed ikke indikerer en risiko

- 16 Det bestemmes i artikel 18, stk. 1, i direktiv 2015/849, at medlemsstaterne kan fastsætte »andre højrisikotilfælde«, hvor der skal gennemføres »skærpede kundekendingsprocedurer«.
- 17 Den forelæggende ret er i tvivl om, hvorvidt enhver ikke-statslig organisation bør anses for at udgøre en forhøjet risiko og dermed skal underlægges skærpede kriterier for at opfylde forpligtelsen til at udvise omhu. Det fremgår hverken af direktiv 2015/849 eller af forebyggelsesloven, at ikke-statslig organisationer i sig selv skal anses for at have en forhøjet risiko som følge af deres retlige form.

Såfremt sagsøgte som national tilsynsmyndighed er af den opfattelse, at der i alle de tilfælde, hvor den forpligtede enheds kunde er en ikke-statslig organisation, eller hvor en af kundens medarbejdere hidrører fra et tredjeland med høj korruptionsrisiko, skal foretages en grundig undersøgelse af kunden, er det efter sagsøgerens opfattelse spørgsmålet, om dette krav ikke er for vidtgående, eller om det er forholdsmæssigt, og om det i så fald ikke burde være udtrykkeligt nedfældet i loven.

- 18 I den foreliggende sag står det fast, at Den Russiske Føderation ikke er et højrisikoland, dvs. at den hverken er opregnet på listen over højrisikolande, som er offentliggjort af Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF), eller på Europa-Kommissionens liste over tredjelande, der ikke i tilstrækkelig grad bekæmper hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, om end det er muligt, at det i henhold til bilag III, punkt 3, litra b), i direktiv 2015/849 og artikel 11¹, stk. 3, nr. 2), litra b), i forebyggelsesloven vil kunne anses for et land med en høj korruptionsrisiko. Bestemmelserne i forebyggelsesloven og i direktiv 2015/849 kræver imidlertid ikke direkte, at kunden underlægges skærpede procedurer, når en statsborger fra Den Russiske Føderation blot er ansat hos kunden, dvs. når vedkommende ikke er kundens reelle rettighedshaver eller reelle ejer i henhold til direktiv 2015/849.
- 19 Det bemærkes i fjerde betragtning til direktiv 2015/849, at Den Europæiske Union ved sin indsats fortsat bør tage særligt hensyn til FATF's anbefalinger og instrumenter. I afsnit 71 i »FATF Guidance for a Risk-Based Approach for the Accounting Profession« (FATF's retningslinjer om risikobaseret tilgang til udøvelse af bogføringsvirksomhed, herefter »FATF's retningslinjer«) opregnes en række kriterier, som kan kendetegne en forhøjet risiko set ud fra et geografisk perspektiv. Ingen af disse kriterier omhandler imidlertid nationaliteten hos en af kundens medarbejdere. Efter sagsøgerens opfattelse er en konklusion vedrørende den pågældende fonds mulige forhøjede risiko, som drages på baggrund af nationaliteten hos en person, der er ansat hos den pågældende kunde, og som er blevet bemyndiget af kunden, uforenelig med FATF's retningslinjer.
- 20 Det følger af Domstolens praksis, at medlemsstaterne skal sikre, at de skærpede kundelegitimationsprocedurer, som vil kunne anvendes, beror på en vurdering af, om og i hvilken grad der foreligger en risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme med hensyn til, efter omstændighederne, en kunde, en forretningsforbindelse, en konto, et produkt eller en transaktion. Uden en sådan vurdering er det ikke muligt for hverken den pågældende medlemsstat eller i givet fald et institut eller en person, der er omfattet af [direktiv 2015/849], at afgøre, hvilke foranstaltninger der skal anvendes i det enkelte konkrete tilfælde. Hvis der ikke foreligger en risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, er det endelig ikke muligt at iværksætte forebyggende foranstaltninger af disse grunde (Safe Interenvíos-dommen, præmis 107). Domstolen har ligeledes bemærket, at sådanne foranstaltninger i denne henseende skal have en konkret sammenhæng med risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og stå i et rimeligt forhold til denne risiko (Safe Interenvíos-dommen,

præmis 87). Såfremt en sådan risiko ikke kan fastslås, er der således ikke grundlag for altid at kræve skærpede foranstaltninger, og det ville endvidere være uforholdsmæssigt.

- 21 Proportionalitetsprincippet, som er fastsat i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, finder anvendelse såvel på EU-retten som på national ret i situationer, hvor medlemsstaterne udøver deres skønsbeføjelser og kompetencer på EU-retlige områder, som har været genstand for EU-harmonisering (herunder det område, der reguleres af direktiv 2015/849). Som det fremgår af Domstolens praksis, har proportionalitetsprincippet afgørende betydning i forbindelse med de yderligere foranstaltninger, der iværksættes af medlemsstaterne med henblik på forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Det er muligt, at det formelle krav om altid at kvalificere enhver ikke-statslig organisation som en højrisikokunde ikke står i rimeligt forhold til formålet som følge af, at den samfundsmæssige gevinst ikke er større end den skade, der forvoldes på personens rettigheder eller legitime interesser.
- 22 Når der anvendes national ret, og forholdene er omfattet af et direktivs anvendelsesområde, skal den nationale ret ifølge Domstolens praksis i videst muligt omfang fortolkes i lyset af direktivets ordlyd og formål (Asociația Acceptommen, præmis 71). I den foreliggende sag hersker der tvivl med hensyn til fortolkningen af artikel 18, stk. 1 og 3, i direktiv 2015/849, sammenholdt med direktivets bilag III, punkt 3, litra b), og navnlig med hensyn til, om den nævnte bestemmelse omfatter en automatisk pligt til at gennemføre skærpede kundekendingsprocedurer, såfremt der kan konstateres en risiko i forbindelse med kundens retlige form (kunden er en ikke-statslig organisation) og en risiko i forbindelse med kundens økonomiske virksomhed (den person, som er bemyndiget og ansat af kunden, er statsborger i et tredjeland med høj korruptionsrisiko, i dette tilfælde Den Russiske Føderation, og har opholdstilladelse i Letland), og med hensyn til, om den nævnte bestemmelse fastsætter, at der automatisk skal anvendes en højere risikokategori på den pågældende kunde. Når der frem til denne konklusion vedrørende fortolkningen af de pågældende bestemmelser i direktiv 2015/849, vil det være nødvendigt at vurdere, om et sådant krav kan anses for at være forholdsmæssigt.

Gennemførelse af skærpede kundekendingsprocedurer, såfremt en af kundens handelspartnere har tilknytning til et tredjeland med høj korruptionsrisiko, i dette tilfælde Den Russiske Føderation

- 23 Den omstændighed, at kunden selv eller dennes reelle ejer er etableret i Den Russiske Føderation – som ikke er et højrisikoland, men som muligvis vil kunne anses for et land eller område med en høj risiko for korruption – kan være en faktor, som kan øge kunderisikoen, hvilket vil kunne begrunde en grundig undersøgelse af kunden.
- 24 Den omstændighed, at enheden Nord Stream 2 AG, som er ejet af det russiske selskab Gazprom (med 51%), er deltager i det erhvervsdrivende selskab, er efter

sagsøgtes opfattelse en faktor, som øger kunderisikoen. Den omstændighed, at det erhvervsdrivende selskab hver måned modtager 25 000 EUR fra Nord Stream 2 AG, kan endvidere indikere, at disse enheder udfører en transaktion, som er atypisk set ud fra dens omfang og kompleksitet, og som ikke lader til at have et åbenbart økonomisk eller lovligt formål.

- 25 Sagsøgeren har således efter sagsøgtes opfattelse overtrådt forebyggelseslovens artikel 20, stk. 1, nr. 1) og 2), og artikel 22, stk. 2, nr. 5), som svarer til artikel 13, stk. 1, litra c) og d), og artikel 18, stk. 1, i direktiv 2015/849.
- 26 I henhold til artikel 5 i direktiv 2015/849, kan medlemsstaterne på det område, der er omfattet af direktivet, vedtage eller opretholde strengere bestemmelser for at forhindre hvidvask af penge og finansiering af terrorisme under overholdelse af EU-retten. Det fremgår af Den Europæiske Unions Domstols praksis, at de i artikel 5 i direktiv 2015/849 omhandlede »strengere bestemmelser« kan vedrøre situationer, for hvilke dette direktiv fastsætter en bestemt type kundelegitimationsprocedure, og tillige andre situationer, som efter medlemsstaternes opfattelse indebærer en risiko. Følgelig kan Republikken Letland ligeledes vedtage strengere bestemmelser for at forhindre hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, såfremt den skønner, at der foreligger en risiko. Den forelæggende ret er imidlertid i tvivl om, hvorvidt sagsøgte i det konkrete tilfælde, ved at anvende forebyggelseslovens bestemmelser, gik videre end, hvad der er lovligt påkrævet ved navnlig at vurdere, at den omstændighed, at en deltager i det erhvervsdrivende selskab er datterselskab til en virksomhed i Den Russiske Føderation, i sig selv udgør en faktor, der øger kunderisikoen, selv om en sådan formodning hverken er omhandlet i forebyggelsesloven eller i direktiv 2015/849.
- 27 Artikel 13, stk. 1, i direktiv 2015/849 omhandler de skærpede kundekendingsprocedurer, blandt hvilke der i litra c) og d), bl.a. nævnes vurdering og eventuelt indhentning af oplysninger om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed samt vedvarende overvågning af forretningsforbindelsen. Denne bestemmelse i direktivet præciserer imidlertid ikke metoderne og midlerne til vurdering og indhentning af oplysningerne.
- 28 Det skal bemærkes, at bestemmelserne i forebyggelsesloven, ligesom det er tilfældet med artikel 13, stk. 1, i direktiv 2015/849, ikke kræver, at der indhentes kopier af transaktionsdokumenterne, navnlig når transaktionen ikke udviser usædvanlige træk, eller der ikke er konstateret en øget kunderisiko. Den forelæggende ret er således i tvivl om, hvorvidt sagsøgte overskred sine retlige beføjelser, da den krævede, at der blev udleveret en kopi af den indgåede kontrakt mellem det erhvervsdrivende selskab og Nord Stream 2 AG.
- 29 På baggrund af det ovenstående er det nødvendigt at få afklaret, om bestemmelserne i direktiv 2015/849 indeholder et krav om, at der i tilfælde af, at en af kundens handelspartnere har tilknytning til et tredjeland med høj korruptionsrisiko, i dette tilfælde Den Russiske Føderation, skal gennemføres

skærpede kundekendingsprocedurer, samt om disse bestemmelser kræver, at der indhentes en kopi af den kontrakt, der er indgået mellem kunden og den pågældende tredjemand, og at det således anses for utilstrækkeligt at undersøge den pågældende kontrakt *in situ*.

Opdatering af oplysningerne om kunden

- 30 Det fremgår af artikel 14, stk. 5, i direktiv 2015/849, at pligten til at opdatere oplysningerne om kunden finder anvendelse »på et risikobaseret grundlag«. Det vil med andre ord sige, at såfremt kunden har en lav risiko, og kundens forhold ikke har ændret sig væsentligt, kræver artikel 14, stk. 5, i direktiv 2015/849 ikke, at der gennemføres skærpede kundekendingsprocedurer. Da sagsøgeren efter sagsøgtets opfattelse har overtrådt forebyggelseslovens artikel 8, stk. 2, hvorefter de enheder, der er underlagt denne lov, regelmæssigt, og under alle omstændigheder mindst hver 18. måned, skal opdatere oplysningerne om kunden, og da der på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag, dvs. da sagsøgte iværksatte sin undersøgelse af sagsøgeren, endnu ikke var forløbet 18 måneder, siden det erhvervsdrivende selskab var blevet kunde hos sagsøgeren, er det nødvendigt at tage stilling til, om bestemmelserne i direktiv 2015/849 fastsætter – og om dette er begrundet og forholdsmæssigt – at den forpligtede enhed skal gennemføre skærpede kundekendingsprocedurer for så vidt angår eksisterende kunder, herunder i et tilfælde, hvor der ikke er konstateret væsentlige ændringer i kundens forhold, samt om denne forpligtelse alene finder anvendelse i forbindelse med kunder, med hensyn til hvilke der er konstateret en høj kunderisiko.

Offentliggørelse af oplysninger på den statslige skatteforvaltnings websted

- 31 I artikel 60, stk. 1, i direktiv 2015/849 fastsættes pligten til at offentliggøre oplysninger om enhver endelig afgørelse, hvorved der pålægges en administrativ sanktion eller foranstaltning for overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører direktiv 2015/849. I bestemmelsens artikel 2 gives medlemsstaterne ligeledes tilladelse til at offentliggøre påklagede sanktioner, under forudsætning af, at der ligeledes offentliggøres oplysninger om klagen og om resultatet heraf.
- 32 Den [forelæggende] ret har konkluderet, at Republikken Letland i forbindelse med gennemførelsen af direktiv 2015/849 indførte den strengeste ordning – ordningen i artikel 60, stk. 2 – og at de påklagede afgørelser fra tilsynsmyndigheden (som endnu ikke er endelige) ligeledes offentliggøres på webstedet i overensstemmelse med forebyggelseslovens artikel 46, stk. 1².
- 33 Det bestemmes i artikel 60, stk. 1, i direktiv 2015/849, at offentliggørelsen mindst skal indeholde oplysninger om overtrædelsens type og karakter og om identiteten af de personer, der er ansvarlige. Sagsøgeren har anført, at sagsøgte i sin offentliggørelse oprindeligt (den 11. august 2019) foretog en fejlagtig angivelse af overtrædelsens art (sagsøgeren havde ikke udviklet et internt kontrolsystem), på trods af at sagsøgeren havde udviklet et internt kontrolsystem, om end der var

konstateret mangler herved. Den nævnte offentliggørelse skabte efter sagsøgerens opfattelse et fejlagtigt indtryk hos offentligheden generelt vedrørende arten af den af sagsøgeren begåede overtrædelse, hvilket har negativ indvirkning på sagsøgerens omdømme.

- 34 Den forelæggende ret bemærker, at det på tidspunktet for vedtagelsen af nærværende afgørelse fortsat fremgår af offentliggørelsen, at sagsøgerens interne kontrolsystem ikke er færdigudviklet, at der ikke er foretaget en risikovurdering og udarbejdet dokumentation herfor, at omfanget af undersøgelsen af kunden ikke er i overensstemmelse med de foreliggende risici, at det ikke blevet fastlagt, hvem der er den reelle ejer, og at der ikke er udøvet et tilstrækkeligt tilsyn med transaktionerne, på trods af at der i den opfølgende kontrolrapport (den 6. juni 2019) ikke blev konstateret overtrædelser, dvs. at overtrædelserne var blevet afhjulpet i løbet af kontrollen.
- 35 Derfor forelægges Den Europæiske Unions Domstol spørgsmålet om, hvorvidt artikel 60, stk. 1 og 2, i direktiv 2015/849 skal fortolkes således, at den kompetente myndighed, i forbindelse med offentliggørelsen af oplysninger om en bestemt afgørelse, har pligt til at sikre, at de offentliggjorte oplysninger er nøjagtigt overensstemmende med de oplysninger, der fremgår af afgørelsen.